

Czasy angielskie: Future simple i continuous

Czas future simple

Budowa

Zdania oznajmujące: *I will study (I'll study), He will work (He'll study)*

Zaprzeczenie: *I will not study (I won't study), He will not study (He won't study)*

Pytania: *Will you study?*

Pytania przeczące: *Will you not study? (Won't you study?)*

Strona bierna: *The car will be repaired. Songs will be sung.*

Język angielski stosuje *will* we wszystkich osobach. W pierwszej osobie liczby pojedynczej i mnogiej można użyć także *shall* - *I shall go, we shall go*, skrócona forma to *I'll go, we'll go*, skrócona forma przecząca to *I shan't, we shan't*. Ta forma jest we współczesnym języku angielskim postrzegana jako książkowa. W pierwszej osobie *shall* jest częstsze w pytaniach, w których używane jest, jeśli coś proponujemy.

Shall I help you? (Mam ci pomóc?)

Shall we go? (Nie pójdziemy?)

Zastosowanie

1. Czas future simple wyraża w języku angielskim plany na przyszłość. Jest to jednak ogólny zamiar, a nie ostateczna decyzja czy dokładnie zaplanowane wydarzenie. Często czas ten otaczają czasowniki takie jak *think, hope, suppose* albo słowa jak na przykład *probably, perhaps, maybe*.

He'll change his job. (Zmiana zatrudnienia.)

We'll travel abroad. (Będziemy podróżować do zagranicy.)

2. Wyraża założenie mówiącego albo jego opinię. W tych przypadkach są to wydarzenia niepewne, zatem w zdaniu pojawiają się czasowniki *think, be sure, hope, believe, suppose* i tym podobne albo wyrazy takie jak *perhaps, possibly, probably, surely*.

They'll probably study art. (Prawdopodobnie będą studiować sztukę.)

I don't think Ann will accept it. (Myślę, że tego nie przyjmie.)

Następnie *will* w języku angielskim jest używane w przypadku zwykłych wydarzeń, które zakładamy, że nastąpią.

It will snow in winter. (W zimie będzie padać śnieg.)

3. Wyraża bezpośrednio, wcześniej nieprzemyślane decyzje zrobienia czegoś.

Can I walk you home? - No, thanks. I'll take a taxi. (Mogę Panią odprowadzić? - Nie, dziękuję. Wezmę taksówkę.)

Please, tell him about it. - O.K. I'll call him. (Powiedz mu o tym, proszę. - Tak. Zadzwonię do niego.)

Czas future continuous

Budowa

Zdania oznajmujące: *I will be going (I'll be going)*

Zaprzeczenie: *I will not be going (I won't be going)*

Pytania: *Will Sam be going?*

Pytania przeczące: *Will George not be going? (Won't George be going?)*

Język angielski stosuje *will* we wszystkich osobach. W pierwszej osobie liczby pojedynczej i mnogiej można użyć także *shall*, ale ta forma uważana jest za formalną.

Zastosowanie

1. Czas future continuous opisuje w języku angielskim wydarzenie, które będzie odbywać się w danym momencie w przyszłości, przy czym zacznie się przed tym momentem i będzie prawdopodobnie odbywać się też po nim. Ten moment może być określony albo poprzez określenie czasu albo przez inne wydarzenie wyrażone w formie prostej. Podobnie jak używa się formy continuous w czasie przeszłym.

At 8 o'clock I will be travelling to Dorset. (O ósmej godzinie będę w drodze do Dorsetu.)

This time tomorrow we'll be lying on the beach. (Jutro o tej porze będziemy leżeć na plaży.)

W obu tych zdaniach moment w przyszłości jest określony przez określenie czasu.

Wydarzenie zacznie się przed nim, w danej chwili będzie się odbywać i skończy po nim.

Inne przykłady

The shop will be closed. Allan won't be working. (Sklep będzie zamknięty. Nie będę pracować.)

I'll be sleeping when you come back. (Będę już spać, jak wrócisz.)

Dany moment w przyszłości, wokół którego rozgrywa się wydarzenie, jest w tym przypadku określony przez inne wydarzenie.

Czas future continuous w języku angielskim wyraża, że chodzi o czynność dłuższą i że zacznie się przed inną, krótszą czynnością, którą opisuje czas future simple, i prawdopodobnie po niej będzie trwać dalej.

2. Język angielski stosuje czas future continuous również w przypadku czynności, które nastaną, jeśli sprawy pójdą jak zwykle. Chodzi zaledwie o rutynę, a nie o zamiar albo przemyślany plan.

I'll be writing to you again. (Znowu ci kiedyś napiszę. Jak zwykle, kiedy mnie nie będzie.)

Everybody will be working on a computer sooner or later. (Prędzej czy później każdy będzie pracować na komputerze, jeśli obecne tendencje się utrzymają.)

Porównanie do czasu teraźniejszego określającego przyszłość

I am seeing Susan tomorrow. (Jutro spotkam się z Susan. Oznajmiamy, że umówiliśmy się na spotkanie.)

I'll be seeing Susan tomorrow. (Jutro zobaczę się z Susan. Susan to koleżanka z klasy i jutro zobaczymy się jak zwykle, ponieważ idziemy do szkoły.)

Porównanie do czasu future simple

Bill won't play football tomorrow. (Bill jutro nie zagra w piłkę nożną. Bill z jakiegoś powodu nie będzie uczestniczył w jutrzejszym meczu.)

Bill won't be playing football tomorrow. (Bill jutro nie zagra w piłkę nożną, ponieważ nie ma treningu ani meczu.)

I'll call Mimi tonight. I'll ask her. (Dziś wieczorem zadzwonię do Mimi, ponieważ potrzebuję się o coś zapytać.)

I'll be calling Mimi tonight. I can ask her. (Dziś wieczorem będę dzwonić do Mimi, jak zwykle, i przy tej okazji mogę się jej zapytać.)

Czas future simple w obu przypadkach wyraża w języku angielskim przyszły zamiar, podczas gdy czas future continuous nie obejmuje żadnego zamiaru, tylko opisuje przyszłą rutynową czynność.

Podsumowanie

W niektórych przypadkach można w języku angielskim użyć kilku form do wyrażenia tej samej przyszłej czynności. Każde zdanie będzie jednak mieć nieco inne znaczenie.

I'll be meeting Jim next week. (Spotykamy się z Jimem regularnie, także na pewno się znowu spotkamy.)

I'll meet Jim next week. (Mam zamiar spotkać się z Jimem. Możliwe, że zdecydowałem się dopiero teraz.)

I'm going to meet Jim next week. (Nasze spotkanie jest bardziej prawdopodobne, ponieważ oznajmiamy wcześniej przemyślany zamiar.)

I'm meeting Jim next week. (Spotkanie z Jimem to oczywista sprawa, jest wcześniej zaplanowane i uzgodnione.)

It will rain, I'm afraid. (Boję się, że będzie padać. Domyślam się tego.)

It's going to rain. (Na pewno będzie padać. Jestem o tym przekonany, ponieważ widzę wyraźne oznaki nadchodzącego deszczu.)